

втрачає важливості і подальше вдосконалення законодавства у відношенні до візової політики. Навіть знаючи все законодавство, що стосується даного питання, можливе виникнення проблем під час оформлення шенгенської візи та її використання. Зокрема, потребують уточнення правила «першого в'їзду» та «основної країни», оскільки їх порушення трапляється через недостатнє регулювання питання і різне розуміння даних пунктів закону країнами та окремими працівниками прикордонної служби учасників Шенгенської зони. Також, розширюються межі співпраці України з Євросоюзом. 30 березня 2012 р. відбулося часткове парафування тексту Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, тому подальше спрощення візового контролю буде значно полегшувати впровадження цього політичного та економічного проекту, що може стати одним із інструментів модернізації Української держави.

Колесник О. Ю.

студент, Національний університет «Одеська юридична академія»

ПРОЦЕС АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО СТАНДАРТІВ ЄС: СУЧАСНІСТЬ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Пріоритетним напрямком у розвитку України є її поступова інтеграція до Європейського Союзу. Одним з ключових елементів успішної інтеграції України до ЄС є адаптація законодавства нашої країни до правових норм Європейського Союзу. Зближення українського законодавства із сучасною європейською системою права забезпечить розвиток політичної, підприємницької, соціальної, культурної активності громадян України, економічний розвиток держави і сприятиме поступовому зростанню добробуту громадян, приведенню життя в країні до європейського рівня, чим створить необхідні передумови для отримання Україною статусу асоційованого члена Європейського Союзу.

Правову основу реалізації стратегічного курсу європейської політики становлять наступні документи: Конституція України (ст.18); Постанова Верховної Ради України «Про основні напрями зовнішньої політики України» від 2 липня 1993 року, яка підкреслює, що «перспективною метою української зовнішньої політики є членство України у Європейських Співтовариствах»; Угода про

партнерство та співробітництво між Україною та Європейським Союзом, підписана 16 червня 1994 року; Стратегія інтеграції України до Європейського Союзу, затверджена Указом Президента України від 11 червня 1998 року; Постанова КМУ від 16 серпня 1999 р. № 1496 Про Концепцію адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

Питання щодо відповідності українського законодавства стандартам ЄС на сьогоднішній день досить актуальним. Про це свідчать праці вітчизняних вчених: В. Андрійчука, О. Білоруса, А. Мокія, В. Сіденка, А. Філіпенка, В. Черняка, О. Шниркова, та ін.

Процес адаптації норм законодавства України донорм ЄС дещо уповільнюється у зв'язку з об'єктивною різницею історичного та соціокультурного розвитку їх правових систем, діючою кадровою політикою, корупцією державних службовців та розвинутою бюрократичною системою в Україні. Більше того, труднощі пов'язані і з тим, що у багатьох діючих чиновників ще панують нормативні стереотипи радянського періоду.

Адаптація законодавства України передбачає реформування правової системи та поступове її приведення у відповідність до європейських стандартів, що охоплює приватне, митне, трудове, фінансове, податкове право, право інтелектуальної власності, на охорону праці, охорону життя та здоров'я, законодавство про навколишнє природне середовище, захист прав споживачів, технічні правила й стандарти, транспорт, та інші галузі, зазначені в Угоді про партнерство та співробітництво.

Однією з форм реалізації завдань по адаптації законодавства є співпраця України з міжнародними організаціями, ефективне двостороннє співробітництво. Показовим в цьому плані є членство України у складі Ради Європи, Конвенції якої встановлюють спільні стандарти Ради Європи та ЄС. Розпорядженням Президента України утворено Державну міжвідомчу комісію з питань впровадження в законодавство України норм і стандартів Ради Європи.[1].

Важливою проблемою українського суспільства є його менталітет, що нерідко містить елементи нігілізму та антиєвропеїзму. Тому задля адаптації національного законодавства до законодавства Європейського Союзу необхідно, перш за все, адаптувати власну ментальність до нових реалій України у якості Європейської держави.

Як зазначає Ю. С. Шемшученко, важливою проблемою є уніфікація термінології, яка використовується в цих двох правових

системах. Без цього важко досягти взаєморозуміння в правовій сфері. Він вважає, що процес адаптації законодавства слід розпочинати саме з юридичної термінології.

Першочергового вирішення потребує проблема впорядкування юридичної термінології, тому що вона є вихідним пунктом адаптації права України до права Європейського Союзу. Без уніфікації термінології практично неможливо досягти взаєморозуміння в правовій сфері.

Необхідно розробити нові процедури, які будуть націлені на співпрацю із різними експертними групами. При цьому необхідно спиратися на досвід зарубіжних країн.

Література:

1. Про Концепцію адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу // Постанова КМУ від 16 серпня 1999 р. № 1496
2. Адаптація законодавства України до законодавства ЄС: стан, проблеми, перспективи. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.razumkov.org.ua/ukr/article.php?news_id=138
3. Дубик В. Я. Імплементация законодательства Украины до законодательных стандартов ЕС – важный чинник поглубления интеграционного процесса. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Vlca/Ekon/2009_30/44.pdf

Ляшенко А. Е.

*студент, Национальный университет
«Одесская юридическая академия»*

ХАРТИЯ ЕВРОПЕЙСКОГО СОЮЗА ОБ ОСНОВНЫХ ПРАВАХ КАК ФУНДАМЕНТАЛЬНАЯ ОСНОВА КОНЦЕПЦИИ ПРАВ ЧЕЛОВЕКА В ЕС

В начале XXI века все большее значение приобретает вопрос защиты прав человека, от решения которого зависит имидж конкретного государства. Права человека стали важнейшим компонентом евроинтеграции во многом благодаря действию Европейской конвенции по правам человека и функционированию Европейского суда по правам человека, не входящего в систему ЕС.

Впервые в истории ЕС положения о фундаментальных правах закрепил Маастрихтский договор 1992 г. Косвенно договор отразил требование об уважении Сообществом «национального и